



M.I. Formačný materiál (február)

Úmysel modlitby na mesiac február

Aby Cirkev neustále modlitbou podporovala misijné úsilie svojich členov.

Biblický text: Jn 17, 6-10. 17-18. 20-21

Zjavil som tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta. Tvoji boli a dal si ich mne a oni zachovali tvoje slovo. Teraz poznali, že všetko, čo si mi dal, je od teba, lebo slová, ktoré si ty dal mne, ja som dal im. A oni ich prijali a naozaj spoznali, že som vyšiel od teba, a uverili, že si ma ty poslal. Za nich prosím. Neprosím za svet, ale za tých, ktorých si mi dal, lebo sú tvoji. A všetko, čo je moje, je tvoje, a čo je tvoje, je moje. A v nich som oslávený. Posväť ich pravdou; tvoje slovo je pravda. Ako si ty mňa poslal na svet, aj ja som ich poslal do sveta. No neprosím len za nich, ale aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa, aby všetci boli jedno ako ty, Otče, vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás jedno, aby svet uveril, že si ma ty poslal.

Cirkevné učenie: Ján Pavol II., *Homília vo Fatime*, 13. mája 1982.

V nadväznosti na stáročnú tradíciu poukazuje Božia Matka na ruženec, ktorý sa právom nazýva menom „Máriina modlitba“, modlitba, pri ktorej cítime, že ona sama je s nami zvláštnym spôsobom zjednotená. Ona sama sa modlí s nami. Ružencová modlitba objíma problémy Cirkvi, Petrovho stolca i problémy celého sveta. Pamätajme pri nej i na hriešnikov a modlíme sa, aby sa vydali na cestu obrátenia a spásy. Modlíme sa pri ňom aj za duše trpiace v očistci. Keď Ježiš povedal na kríži: „Žena, hľa, tvoj syn!“ (Jn 19,26), novým spôsobom otvoril srdce svojej matky, nepoškvrnené srdce, a ukázal mu nové rozmery a priestranstvá lásky, ku ktorým bola pozvaná Duchom Svätým mocou obety jeho kríža. V slovách z Fatimy sa vydáme nachádzať tento rozmer materskej lásky, ktorá objíma svojím rozsahom celú cestu človeka k Bohu; cestu, ktorá vedie skrz tento svet a ktorá za jeho prahom vedie skrz očistec. Starostlivosť Matky Spasiteľa je starostlivosťou o dielo spásy, o dielo jej Syna. Je to starostlivosť o spásu, o večnú spásu pre všetkých.

Zo spisov sv. Maximiliána: Časť prednášky pátra Kolbeho s názvom: *Potrebujeme pokánie a modlitbu, zvlášť ružencovú.*

Oddnes o týždeň bude už sviatok zjavenia sa Božej Matky v Lurdoch. Božia Matka sa zjavila v tom čase a v tom kraji, keď tam najviac zvlažnela viera. Skrze toto zjavenie sa posilnila. Božia Matka prišla posilniť vieru, oživiť ju medzi ľuďmi. Keď sa Nepoškvrnená zjavila v Lurdoch, trikrát povedala: „pokánie“ a pritom mala v rukách ruženec. Tým ukázala, že tieto dva prostriedky sú veľmi potrebné k tomu, aby sme sa stali svätými: pokánie a modlitba. Ruženec v jej rukách bol tiež znakom toho, že najmilšou modlitbou Nepoškvrnenej je práve on. V našom poľskom Niepokalanowe je krásne, ako sú bratia zapálení duchom pokánia a praktizujú túto modlitbu.

Ruženec je modlitba, ktorá je Božej Matke najmilšia. Priznám sa vám, že už niekoľko rokov sa pred každým tlačením časopisu Rytier Nepoškvrnenej aj po skončení prác modlím jednu časť svätého ruženca. Tým zverujem všetky jeho účinky Nepoškvrnenej.

Objasnenie textov

Keď pozeráme na obdobie pozemského života Pána Ježiša, jasne vidíme, že tento čas bol naplnený modlitbou – rozhovorom s Otcom. Z rozprávania v evanjeliu sa okrem iného dozvedáme, že sa zúčastňoval na rituálnych modlitbách soboty v synagóge, ako aj na modlitbách v chráme v dňoch veľkých sviatkov. Ježiš určite tak, ako každý Žid v jeho dobe, recitoval každodenné modlitby predpísané Zákonom. Okrem toho však vidíme i Ježiša, ktorý sa modlí spontánne v jednotlivých situáciách. Evanjelista zdôrazňuje, že tu existuje pevná väzba medzi modlitbou Pána Ježiša a rozhodujúcimi momentmi jeho mesiášskej misie. Ježiš neprebral iba náboženské tradície. Modlil sa predovšetkým vtedy, keď sa malo udiť niečo dôležité pre budúcnosť Božieho kráľovstva.

Úvaha

Keď pozeráme na Ježiša alebo na svätých, vidíme, že skutočná misia musí vychádzať z modlitby. Bez základu, ktorým je blízke stretnutie s Bohom, je ohlasovanie slova neúspešné. V slovách zaznamenaných u evanjelistu Jána čítame, že podstatná nie je len osobná modlitba misionára. Máme urobiť ďalší krok – nasledovať Krista aj v modlitbe za Cirkev, zvlášť za jej evanjelizačné dielo. Ježiš sa vo večeradle modlil za svojich učeníkov, no zároveň i za Cirkev všetkých čias. Prvoradou úlohou Cirkvi je zachovať Božie slovo, byť mu verní a plniť ho vo svojom živote. Ale to Slovo nie je len množstvom písmen, pravidiel a odkazov – je to predovšetkým živá osoba, Boží Syn. Toto sme povinní vo vzťahu s Ježišom každý deň „zachovávať“. Iba vtedy je Cirkev, Rytierstvo a každý z nás „Boží“. Tak, ako jej Syn, aj Mária od začiatku prosí na úmysel Cirkvi. Sv. Ján Pavol II. ukazuje na príklade ruženca, ako veľmi chce byť Nepoškvrnená blízka našim záležitostiam a ako veľmi túži, aby sa pravda o Spasiteľovi dostala ku každému človeku na zemi. Túto túžbu Božej matky dokonalým spôsobom rozpoznal sv. Maximilián, ktorý celý svoj život podriadil poslušnému vyplneniu tejto jej túžby, ako aj túžby obsiahnutej v slovách Pána Ježiša: „Neprosím len za nich, ale aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa.“

Otázky

Akým spôsobom začínam svoje aktivity? Nezapúdam sa modliť za svoje diela? Čo môžem v tejto veci zmeniť? Modlím sa za potreby Cirkvi? O čo najčastejšie prosím v modlitbe pre Cirkev? Akým spôsobom zverujem Bohu svoje povolanie a to, čo z neho vyplýva? Ako podporujem tých, ktorí Ježiša prinášajú svetu? Ako vo svojom živote zachovávam Slovo, ktoré mám potom ohlasovať? Ako pozývam Máriu do mojich problémov a do problémov Cirkvi? Aký je môj vzťah k modlitbe sv. ruženca?